

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' יתרו י"ח שבט תשס"ב

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 168

פנינים יקרים

וישמע יתרו (י"ח, א) נאמר ברש"י בתחילה היה שמו יתר ולאחר שנתגייר נוספה לו אות אחת ונעשה שמו "יתרו". מידה גדולה היא באדם כשהוא שפל בעיני עצמו כאלו הוא מיותר. ואכן יתרו היתה בו מידת ענוות זו. אך לפני שנתגייר לא היה בכך משום מעלה שכן באמת היה מיותר. רק לאחר שנתגייר קבלה מידה זו של יתר את חשיבותה האמיתית והתורה מציינת זאת בשם יתרו - יתר שלו כלומר שאפילו עכשיו הוסיף להיות שפל ומיותר בעיני עצמו.

ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכול לחם וגו' (י"ח, י"ב) בשם רבינו בעש"ט שלא מצאנו בכל התורה אצל משה רבנו ע"ה שאכל. רק השלילה מצאנו (בפר' תשא) לחם לא אכל, ומצאנו ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכול לחם עם חותן משה וכו'. רק שמשה אכל אכילה רוחנית כזו שא"א לכתוב בתורה"ק שהוא בעוה"ז שאכל. כי לא אכילה גשמית שבעוה"ז רק רוחני מאד מאד.

ואתה תחזה (י"ח, כ"א)... וראיתי לתת לב איך זכה יתרו שתכתב על ידו פרשה זו? ונראה כי טעם הדבר הוא להראות את בני ישראל בדור ההוא ובכל דור ודור כי יש באומות גדולים בהבנה ובהשכלה וכו', אעפ"כ אותנו הביא ה' אליו ובחר בנו מצד חסדיו.

ביום הזה באו מדבר סיני (י"ט, א) מדבר רמו להתבודדות, שהצדיק מתבודד בעצמו ומדבק את עצמו בו יתברך, סיני ג"כ רמו להקדושה כדרך שאמרו רז"ל למה נקרא שמו סיני ע"ש ניסים לישראל וירדה שנה לאומות העולם. (נעם אלימלך)

ויסעו מרפידים (י"ט, ב) ג' ענינים הם עיקרי ההכנה לקבלת התורה א. ההתגברות וההתעצמות בעסק התורה, כנגד זו אמר הכתוב ויסעו מרפידים, שנסעו מבחינת רפיון ידים, ב. השפלות והענוה כנגד זה אמר ויחנו במדבר פירוש לשון שפלות וענוה כמדבר שהכל דורכין עליו, ג. ענין ג' הוא ועוד חכמים בהתחברות כלב שלם ותמים שיתועדו יחד ויחדדו זה לזה ויסבירו פנים זה לזה, כנגד זה אמר ויחן שם ישראל לשון יחיד שנעשו כולם יחד כאיש אחד. (מתוך אור החיים הק')

ומשה עלה אל האלקים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב וכו' (י"ט, ג) איתא במדרש כי אמר הקב"ה למשה כל מעלתך הרמה והגבוה שהשגת הכל בשביל ישראל הוא... ויקרא אליו ה' לאמר לו ידוע תדע אשר בכל עת שתעלה מעלה מעלה את מדרגה גבוהה רם ונשא הכל הוא לך מכח ישראל. ועל ידם ובעבורם אתה זוכה לעלות במעלות ההוא... כל זמן שתעלה בעליה נפלאה תאמר כי לבית יעקב הוא. ואך בשבילם ובעבורם עליה למרום ושכית שבי ברום העליה. ותגיד תמיד כי לבני ישראל הוא העליה ובעבורם זכית לזה.

ועתה אם שמעו וכו' (י"ט, ה) שמעו הוא שם דבר שהוא לשון הנסתר שאינו לנוכח, והיינו אם תהיו כדבר הנסתר והנעלם היינו שלא תחוסו על עצמכם כלל להחזיק את עצמכם לשום דבר מה רק תהיו נכנעים כאלו אינכם כלל, אז, תשמעו בקולי פירוש תזכו לשמוע קולי דהיינו קולות וכרוזים עליונים סוד ה' ליראיו. (נעם אלימלך)

ויתיצבו בתחתית ההר (י"ט, י"ז) ודרשו רבותינו ז"ל (שבת פח) שכפה עליהם הר כגיגית. שמעתי מפי מורי זלה"ה לכך כפה הקב"ה על ישראל הר כגיגית ללמד שגם שאינו חושק לתורה ולעבודת ה' מ"מ אינו בן חורין ליבטל רק יעשה בע"כ. וידמה כמי שכופין אותו לעשות בע"כ. והוא טוב לאיש ישראלי לימי הקטנות שלא יבטל התמיד מעסק למורו ועבודת השי"ת גם כשאינו חושק בע"כ עושה מעשה.

וירא העם ויגועו ויעמדו מרחוק (כ"ב, כ"ג) בשם הבעש"ט וירא העם ויגועו אם מנענע את עצמו בשביל וירא העם זהו סימן ויעמדו מרחוק היינו שהוא רחוק מהשי"ת.

אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים (כ"ב, ב) כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עוה"ב. כמ"ש: בה' אהלל דבר באלקים אהלל דבר (תהלים נ"ו) וזאת הבחינה היא מעין עוה"ב, כמשאחז"ל (פסחים ג) ביום ההוא יהיה ה' אחד וכו'. והקשו וכי האידנא לאו הוא אחד? ותרצו חז"ל האידנא מברכין על הטובה הטוב והמטיב, ועל הרעה דיין אמת ולעתיד כול הטוב והמטיב שיהיה שם ה' ושם אלקים אחדות אחד. (לקוטי מוהר"ן)

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם (כ"א, א)... דע כי עיקר הגלות אינו אלא בשביל חסרון אמונה וכו'. ואמונה היא בחינת תפלה כמ"ש (שמות י"ז) ויהי ידיו אמונה ותרנומו פריסן בצלו. וזה בחינת נסים למעלה מהטבע. כי התפלה למעלה מהטבע. כי הטבע מחייב בן והתפלה משנה הטבע. וזה דבר נס. ולזה צריך אמונה שיאמין שיש מחדש ובידו לחדש דבר כרצונו וכו'.

(לקוטי מוהר"ן)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

שיחת הרא"ש זאת תנאכה תשכ"ח, בדרכ לנסיעה אלוולאנץ לאיראן, נכתב ע"י הר"פ כפ' רבנאן.

שיתף עמו מדת הרחמים...

במצב של חשך-הסתר פנים. והנה לפי מדת הדין אין לאדם הראשון ולחוה כל תקומה. מה עשה הקב"ה צירף בתוך מדת ה"דין" את מדת ה"רחמים" ונהיתה מדת הדין בצרוף של רחמים, דהיינו שכח הרחמים ג"כ התעלה לדין.

מה זה דין ומה זה רחמים? דין הוא ה"אלוקות" שורש הבריאה מששת ימי בראשית, רחמים הוא ה"טבע", דהיינו הבריאה המונהגת בכל יום בכל עת ובכל שעה. אילו לא היה חטא אדה"ר לא היה כל מציאות של עולם הטבע הכל היה אלוקות כי בכל היה מתגלה הרבש"ע בדיוק כפי שהתגלה בששת ימי בראשית ואז כל הטבע היה אלוקות מידת הדין (מובא בספה"ק ש"הטבע" גמטריה "אלוקים" - לפי דברי הרא"ש מדויק היטב הלשון "הטבע" בהא הידיעה דהיינו הטבע הידוע שהיה בתחילת הבריאה הוא בגמטריה אלקים אבל הטבע של אחר חטא אדה"ר הוא כבר בשיתוף מדת הרחמים...) חטא אדם הראשון גרם להסתלקות השכינה ומאז קיומו של הטבע הוא בשתוף מדת הרחמים.

מטרת האדם לתקן עולם במלכות הקדושה בזה שמנצלים את הרחמים שהקב"ה הכניס בבריאה ולהעלותם לדין. כך שבתיקון העולם נגיע

קודם חטא אדם הראשון היתה הבריאה בבחינת "דין" אחרי חטא אדם הראשון התלבשה מידת הדין במידת הרחמים כידוע. (כנראה שכוונת הרא"ש על מאמר חז"ל: בתחילה עלה במחשבה של הקב"ה לברא את העולם במדת הדין ראה שאין העולם מתקיים שיתף עמו מדת הרחמים).

השורש של הבריאה הוא בחינת "דין" כמו שכתוב בתורה: בראשית ברא "אלוקים" את השמים ואת הארץ, ואלוקים הוא בחינת דין. והנה אם לא היה חטא של אדה"ר היתה הבריאה בבחינת "דין" גרידא, והוא השורש האמיתי של הבריאה כי דין ואמת הולכים ביחד מפני שאם רוצים להיות אמיתיים צריכים לחדור עד השורש של כל דבר, וככל שחודרים יותר ויותר בתוך השורש מגיעים לדקות של הבריאה והוא מידת הדין.

אם אדם הראשון לא היה חוטא היתה נשארת הבריאה כפי שהיתה בששת ימי בראשית בשלמותה, וממילא כל המהלכים והמנהגים של הבריאה היתה מתנהלת בצורה הברורה והאמיתית ביותר, וממילא היו רואים את הרבש"ע בכל פרט ופרט והוא מדת ה"דין". אבל מאחר ואדם הראשון חטא באכילה מעץ הדעת גרם להסתלקות הבהירות והיו

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

בכל תקופות גלותינו (עם ישראל חי) קיימת בעם ישראל גם ההשפעה של יוסף שהוא בחינת הטבע של רחמים. וגם ההשפעה של יהודה שהוא בחינת האלקות - בחיפוש האמת השורשי שהוא בחינת אלוקות דין. בתקון הבריאה יהיו שני הכוחות האלו לאחדים כמו שהתנבא הנביא יחזקאל (סימן ל"ו) "והיו לאחדים בידך". הנביא מתאר איך שה' לוקח את עץ יוסף ונותן עליו את עץ יהודה ועושה אותם לעץ אחד. הנביא גם מתאר שבשלמות הבריאה לא יהיו שתי השפעות כי אם ההשפעה של יהודה (כמו שכתוב: ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכולם...) שהוא השורש של הבריאה מדת הדין, כפי שהיה קודם חטא אדם הראשון.

אמר הכותב: בנסיעה הנ"ל כשהיינו ב"ציפורי" נפל ויכוח בין שני חברים. הרא"ש הגיב ואמר שהתקלה הזאת היא תוצאה מכוונת ורצונו של הבע"ד להפריד בין הדבקים. במקרים כאלו אפילו אם אחד לא צודק ומגיע לו מכות בכל זאת גם השני יכשל בתפקידו בזה שהגיב כי הבע"ד מעונין להחזיק במחלוקת מפני שכל הזמן שיש מחלוקת ואין אחדות אין שום סכוי להגיע לשלמות הבריאה. במחלוקת של יוסף ויהודה אנו רואים אפילו ששניהם היו צודקים, בכ"ז בזה שלא נדברו ביחד נגרם הגלות המר שאנו סובלים ממנה עד עתה. אנו חייבים להתחזק באחדות.

לשלמות הבריאה כפי שהיה בשרשו קודם החטא שהוא הטבע האמיתי בבחינת "דין".

אחד החברים שאל את הרא"ש, מאחר והקב"ה שיתף את ה"רחמים" עם ה"דין" איך אנו כבני אדם מבחינים במדת הרחמים שבבריאה ובמדת הדין של הבריאה? כמענה לשאלה הוסיף הרא"ש שאת ענין הרחמים והדין ניתן להבחין ביוסף ויהודה. יוסף הוא בחינת הטבע שהוא מדת הרחמים, ויהודה הוא בחינת הדין של הבריאה שהוא האלקות בשרשו. יוסף הוא השליט הוא המשביר, יוסף מסמל את הדמות דיוקנו של אביו בשעה שהיה לו הנסיונות, ושהקב"ה במדת הרחמים נתן ליוסף את הכח להחזיק מעמד בכל הנסיונות שעבר בגלות מצרים. כך הקב"ה נותן לנו הכח להחזיק מעמד בכל הכאבים שעוברים בחיים בתקופת ההסתער פנים. אבל יהודה מסמל את מדת הדין בזה ש"צדקה ממני". ליהודה היתה בקורת עצמית חזקה מאד ללא כל פשרות.

הדרישה העצמית של יהודה (שדרש מעצמו עד הפרט הקטן ביותר) נתן לו האפשרות לקחת ערבות ואחריות בפני אביו יעקב שאכן בנימין יוחזר ממצרים אל אביו. ויעקב הסכים לערבות זו מתוך ידיעה שיהודה מוכן לבקר את עצמו עד לדקות שבדקות. וחטאתי לאבי כל הימים.

אמרות מהרא"ש משוכתב ע"י מ.ק.

מה רוצים מאתנו? מה הקב"ה רוצה מאתנו. הקב"ה רוצה שנחזור אליו נבטל את עצמנו שהקיום של העולם זה הוא ולא "אנחנו" הקיום של העולם זה "הוא" לא אנחנו ואנחנו רוצים להיות הקיום של העולם ובגלל זה "הוא" מעורר אותנו ביסורים שמביא עלינו למה אתם רוצים את שלי.

הסתרתי, לקחתי את הפנים, הסתרתי את עצמי אבל את פני מפניכם... בבחינת טמיר ונעלם, כמו שאני טמיר ונעלם אתכם, תלמדו איך שאתם תהיו איתי. בחינת טמיר ונעלם. שכל הכוחות שלכם, כל התנועות שלכם, כל מציאותכם. לפי מהלך החיים שלכם הוא לא מציאותי כולו כשלונות ודרך הכשלונות שאתם נכשלים תלמדו להכנע לפני, שאין לכם שום מציאות כלל, אולם אתם לא רוצים, ולכן ממשיכים הכאבים והיסורים ואנו כבר כ"כ הרבה שנים לא נגאלים.

הקב"ה רוצה למשול עלינו ולהמליך את מלכותו בעולם ואתם לא נותנים לו, לוקחים את מלכותו לעצמכם ואין לו מקום בעולם, הוא מתגלל יחד אתכם בגלות, מסתובבים כשיכור ולא עוצרים למרות כל הכשלונות והצרות שהקב"ה מביא עלינו ולכן עלינו לצעוק ולא ליפול ברוחנו, נמשיך להאבק עד שנגיע למציאות שלימות כזאת. ששלמתנו זה שלמתו.

ידיעות מחיי החברותא:

א. בכל יום חמישי בשעה 3 אחה"צ נוסעים להשתטח על קברות צדיקים, היציאה מרח' הטורים. פרטים אצל ר' דוד גולדשטיין טל: 050-281535

ב. בימי ראשון שלישי וחמישי אומרים תהילים בביהמ"ד גרודזיסק בשעה 8.30 ערב.

ג. בימי שני ורביעי נוסעים לשדה בשעה 9 בערב היציאה מרח' דון יוסף הנשיא.

כל האצוניין לקבל את האזיון בנא
ישלח למחנה פהטיס אישי בציור נאלי שלום 50 ש"א אלה

שהשמחה במעונם

מורנו הרא"ש שליט"א לאירוס' הנינה

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' לאירוס' הנכדה

הר"ר משה קלירס ומשפ' לאירוס' הבת

הר"ר אליהו גרוס ומשפ' להולדת הבן

הר"ר ישעי' קרויס ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר יוסף וקסמן ומשפ' להולדת הבן

הר"ר מרדכי גולדשטיין ומשפ' לאירוס' הבן

הבה"ח גרשון גולדשטיין לאירוס'ו

הר"ר יוסף ארלנגר ומשפ' לנישואי הנכדה

הר"ר ישראל מאיר ארלנגר ומשפ' לנישואי הבת

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' ערני 3
02 - 5829688 ☎
פקס: 02 - 5325477
ת.ד. 5080
ירושלים 91050